



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.4.2005
KOM(2005) 134 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**Sammenhæng i udviklingspolitikken
Hurtigere opfyldelse af millennium-udviklingsmålene**

{SEK(2005) 455}

Indholdsfortegnelse

1.	Sammenhæng i udviklingspolitikken	3
2.	Tilsagn om sammenhæng	4
3.	Virkeliggørelse af EU's politiske tilsagn	6
3.1.	Handel	6
3.1.1.	Doha-udviklingsdagsordenen (DDA)	6
3.1.2.	Bilaterale og unilaterale forhandlinger	7
3.2.	Miljø	8
3.2.1.	Bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion	8
3.2.2.	Multilaterale miljøaftaler	9
3.2.3.	EU-initiativer til fremme af bæredygtig udvikling	9
3.3.	Sikkerhed	9
3.3.1.	Europæisk sikkerhedsstrategi	9
3.3.2.	Forvaltningspraksis, landenes sårbarhed og konfliktforebyggelse	10
3.3.3.	Våbenhandel, ikke-spredning af våben og konventionel nedrustning	10
3.4.	Landbrug	12
3.4.1.	Den fælles landbrugspolitik	12
3.4.2.	Fødevarerhjælp	13
3.4.3.	Sanitære og plantesundhedsmæssige foranstaltninger	13
3.5.	Fiskeri	13
3.6.	Den sociale dimension af globaliseringen, fremme af beskæftigelse og anstændigt arbejde	14
3.7.	Migration	15
3.8.	Forskning og innovation	16
3.9.	Informationssamfundet	17
3.10.	Transport	17
3.11.	Energi	17
4.	Gennemførelse og overvågning	19
	Bilag 1 - Akronymmer	20

1. SAMMENHÆNG I UDVIKLINGSPOLITIKKEN

Et bedre udviklingssamarbejde, herunder øget finansiering og forbedret bistandslevering, er meget vigtigt, men ikke i sig selv nok til, at udviklingslandene kan nå millennium-udviklingsmålene inden udgangen af 2015. Der er almindelig enighed om, at en effektiv styrkelse af sammenhængen i de udviklede landes politikker¹ ville give udviklingslandene langt bedre muligheder for at nå millennium-udviklingsmålene.

Rådet har på den baggrund besluttet, at de fælles nationale rapporter om millennium-udviklingsmålene og EU's sammenfattende rapport bør indeholde et særligt afsnit om **sammenhæng i udviklingspolitikken**². I Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2004³ blev det på ny fremhævet, at "EU kraftigt vil støtte FN's bestræbelser for at opnå hurtige fremskridt hen imod at nå årtusindudviklingsmålene". Med henvisning til dette tilsagn blev der i Rådets konklusioner fra november 2004⁴ taget positivt imod Kommissionens tilbud om "[...] navnlig på områderne udviklingsfinansiering, sammenhængende politikker for udviklingsspørgsmål og fokus på Afrika at udarbejde specifikke og ambitiøse forslag for indsatsen indtil 2015".

I denne meddelelse redegøres der for Kommissionens forslag om sammenhængende politikker. De to andre områder, der nævnes i Rådets konklusioner (udviklingsfinansiering og fokus på Afrika), drøftes i selvstændige meddelelser⁵. Kommissionens forslagspakke udgør EU's bidrag til den evaluering af virkeliggørelsen af millennium-udviklingsmålene, der skal finde sted på FN's møde på højt plan i september 2005.

EU's tilsagn om sammenhængende politikker udgør ikke kun en central politisk forpligtelse i forbindelse med millennium-udviklingsmålene, men er også i **nøje overensstemmelse** med EF-traktaten (artikel 178). I den nye EU-forfatning⁶ fremhæves dette ønske endnu tydeligere (art. III – 292. art. 316).

Inden for en bredere EU-politisk kontekst udgør prioriteringen af sammenhængende politikker en flersidet forpligtelse, der bør indgå i EU's overordnede strategi for bæredygtig udvikling. Politikker, der vedrører andre områder end udvikling, skal på den ene side være i overensstemmelse med udviklingspolitikernes mål, men udviklingssamarbejdet skal på den anden side også bidrage til, at ikke-udviklingspolitikernes mål nås, hvis det er muligt. Generelt - og det vil også sige i forbindelse med den kommende revision af udviklingspolitikken - finder denne brede definition anvendelse. I forbindelse med

¹ OECD har foreslået at definere begrebet sammenhæng i udviklingspolitikken på følgende måde: Sammenhæng i udviklingspolitikken betyder, at der gøres en indsats for at sikre, at mål og resultater i forbindelse med en regerings udviklingspolitikker ikke undermineres af andre politikker, der anvendes af den pågældende regering, og som har indvirkning på udviklingslande, og at disse andre politikker om muligt bidrager til, at udviklingsmål nås.

² Fælles opbygning af rapporter om virkeliggørelse af 2005-millennium-udviklingsmålene, der blev godkendt i juni 2004.

³ Det Europæiske Råd bekræftede desuden, at "EU fortsat må styrke sit lederskab i bekæmpelsen af global fattigdom" (Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde, juni 2004).

⁴ AGEX-Rådets konklusioner, november 2004.

⁵ "Hurtige opfyldelse af millennium-udviklingsmålene – Den Europæiske Unions bidrag", KOM(2005) 132 og "Udviklingsfinansiering og udviklingsbistandens nyttevirkning", KOM(2005) 133.

⁶ Traktaten om en forfatning for Europa blev undertegnet i Rom den 29. oktober 2004 og træder i kraft den 1. november 2006, hvis alle medlemsstater har ratificeret den.

nærværende meddelelse anvendes der imidlertid en mere målrettet fremgangsmåde. Ved evaluering af måder, hvorpå man hurtigere kan nå millennium-udviklingsmålene, vil EU ikke kun begrænse sig til udviklingssamarbejdet, men også se på, hvordan **andre politikker kan hjælpe udviklingslandene med at nå millennium-udviklingsmålene.**

Indvirkningen af EU's andre politikker på udviklingslandene bør ikke undervurderes, og det samme gælder deres potentielle positive bidrag til udviklingsprocessen i disse lande. EU-politikkerne på områder som f.eks. handel, landbrug, fiskeri, fødevaresikkerhed, transport og energi har direkte indflydelse på udviklingslandenes evne til at skabe egen økonomisk vækst, som er afgørende for, hvorvidt der kan gøres vedvarende fremskridt hen imod at nå millennium-udviklingsmålene. EU's migrationspolitik har med sin indvirkning på migranternes hjemsendelse af penge indflydelse på betalingsbalancen i mange udviklingslande. EU's miljøpolitik har ikke kun direkte betydning for den globale indsats for at sikre miljømæssig bæredygtighed (millennium-udviklingsmål nr. 7), men også for praktisk taget alle andre millennium-udviklingsmål på grund af den nære sammenhæng mellem miljø og fattigdom, adgang til og forvaltning af naturlige ressourcer, kvindernes rolle, sundhed, børnedødelighed og skolegang. EU-politikkerne for forskning og informationssamfundet har potentielt set stor betydning for en bedre adgang til lægebehandling og uddannelse i udviklingslandene. EU's tiltag vedrørende globalisering og sårbare lande har afgørende betydning for indsatsen for at skabe politiske rammer, der kan gøre det muligt at nå millennium-udviklingsmålene. Der bør endvidere med alle disse EU-politikker tages hensyn til ligestillingsproblematikken, således at de ikke mister halvdelen af deres potentielle effekt. De bør desuden indgå i stabile og sikre rammer, da der ikke kan finde udvikling sted uden fred og sikkerhed og heller ikke opnås fred og sikkerhed uden udvikling.

Som led i en omfattende pakke med bedre lovgivningsmæssige rammer⁷ indførte Kommissionen i 2002 et redskab til konsekvensanalyse af alle vigtige forslag fra Kommissionens tjenestegrene. Det bidrager til at skabe større sammenhæng i de foranstaltninger, der er under forberedelse, fordi det inddrager både alle de berørte kommissionstjenestegrene og potentielt interesserede parter i analysen af forskellige scenarier i forbindelse med de politiske mål, der skal nås.

2. TILSAGN OM SAMMENHÆNG

Som svar på Rådets anmodning om at undersøge mulighederne for at sikre politisk sammenhæng har Kommissionen afgrænset **prioriterede områder**, hvor behovet for at skabe synergi med udviklingspolitiske mål anses for at være særligt stort. Alle disse områder er direkte forbundet med et eller flere millennium-udviklingsmål. De udgør enten kernen i et millennium-udviklingsmål (f.eks. handel og miljø) og/eller kan bidrage til, at de nås.

For hvert af disse prioriterede områder har Kommissionen fastlagt generelle retningslinjer eller **forpligtelser til at opnå sammenhæng i udviklingspolitikken**, som kan bidrage til en mulig hurtigere opfyldelse af millennium-udviklingsmålene, forudsat at der også i udviklingslandene findes de rigtige politikker og styreformer, og at der her gøres tilfredsstillende fremskridt med henblik på at opnå fuld respekt for menneskerettighederne. Der vil på alle disse politiske områder blive taget hensyn til ligestillingsproblematikken.

⁷ KOM(2002) 278 endelig/2

Kommissionen opfordrer Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg til at bekræfte deres godkendelse af disse forpligtelser som et **fælles tilsagn** fra EU og medlemsstaterne om at sikre større politisk sammenhæng og et væsentligt EU-bidrag til at nå millennium-udviklingsmålene.

EU-tilsagn om sammenhæng i udviklingspolitikken

Handel: EU prioriterer højt, at der opnås udviklingsfremmende og bæredygtige resultater med Doha-udviklingsdagsordenen og de økonomiske partnerskabsaftaler mellem EU og AVS-landene (lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet). EU vil forbedre sin generelle toldpræferenceordning yderligere for at øge udviklingslandenes eksport til EU mærkbart. EU vil fortsætte sine bestræbelser for at integrere handel i udviklingsstrategierne og bistå udviklingslandene med om nødvendigt at gennemføre nationale reformer.

Miljø: EU vil gå i spidsen for den globale indsats for at ændre forbrugs- og produktionsmønstre, der ikke er bæredygtige. EU vil bistå udviklingslandene med at gennemføre multilaterale miljøaftaler og vil arbejde på at sikre, at der tages behørigt hensyn til udviklingslandenes muligheder under forhandlingerne om aftalerne. EU vil fortsat fremme miljøinitiativer og -politikker for de fattige lande.

Sikkerhed: EU vil behandle sikkerhed og udvikling som gensidigt supplerende områder med det mål at øge sikkerheden og bryde den onde cirkel med fattigdom, krig, miljøforringelser og utilstrækkelige økonomiske, sociale og politiske strukturer. EU vil styrke sine politikker til støtte for god og effektiv regeringsførelse og forebyggelse af sårbare lande og konflikt, herunder ved at skærpe reaktionerne over for vanskelige partnerskabslande eller lande, der ikke opfylder deres forpligtelser. EU vil skærpe kontrollen med sin våbeneksport for at undgå, at våben fremstillet i EU anvendes mod civilbefolkninger eller forværrer eksisterende spændinger eller konflikter i udviklingslandene. EU vil fremme samarbejdet om bekæmpelse af korruption, organiseret kriminalitet og terrorisme.

Landbrug: EU vil fortsætte sine bestræbelser for at mindske de skævheder på handelsområdet, som skyldes støtten til landbruget, og for at styrke udviklingslandenes landbrugssektor.

Fiskeri: Unionen vil fortsat være særligt opmærksom på udviklingsmålene for de lande, som den indgår bilaterale fiskeriaftaler med. EU vil inden for rammerne af sin nye politik for fiskeripartnerskaber med tredjelande, som har været ført siden 2003, fortsat tilskynde til indgåelse af fiskeriaftaler for at bidrage til rationel og bæredygtig udnyttelse af kyststaternes overskydende havressourcer til gavn for begge parter.

Den sociale dimension af globalisering, beskæftigelse og anstændigt arbejde: EU vil bidrage til at styrke globaliseringens sociale dimension med henblik på at sikre de størst mulige fordele for alle, både mænd og kvinder. Det er EU's globale mål at fremme beskæftigelse og anstændigt arbejde for alle.

Migration: EU vil fremme synergi mellem migration og udvikling, for at migrationen kan blive en positiv faktor for udviklingen.

Forskning og innovation: EU vil, hvor det er ønskeligt, øge integrationen af udviklingsmålene i sine politikker for forskning, teknologisk udvikling og innovation og fortsat bistå udviklingslandene med at øge deres egen kapacitet på dette område.

Informationssamfundet: EU vil søge at løse it-kløftproblemerne ved at udnytte informations- og kommunikationsteknologien til udvikling og som et centralt redskab til at nå millennium-udviklingsmålene.

Transport: EU vil søge at opfylde de særlige behov i udviklingslandene for både indlandsstater og kyststater ved at fremme intermodal transport med henblik på etablering af transportnetforbindelser og ved at forbedre sikkerheden.

Energi: EU vil gøre en stor indsats for at opfylde udviklingslandenes særlige behov ved at forbedre adgangen til bæredygtige energikilder og etablere forbindelser mellem energiinfrastrukturer og netværk.

3. VIRKELIGGØRELSE AF EU'S POLITISKE TILSAGN

De ovenfor nævnte tilsagn om sammenhæng præger allerede i betydelig grad EU's politikker. Der er allerede gjort en stor indsats, og mange nye foranstaltninger er planlagt.

Baggrunden for udarbejdelsen af denne meddelelse er, at disse tilsagn og foranstaltninger skal evalueres i forhold til de globale tiltag, der gøres for at nå millennium-udviklingsmålene. Ved at anerkende, at disse politiske mål bør betragtes som tilsagn om at sikre sammenhæng i udviklingspolitikken i forbindelse med millennium-udviklingsmålene, bekræfter Unionen på ny og med større vægt sit tilsagn om, at den vil handle i overensstemmelse med de fastlagte retningslinjer og tidsplanen for millennium-udviklingsmålene frem til 2015.

I dette kapitel redegøres der for de vigtigste foranstaltninger og overvejelser, der ligger bag EU's tilsagn om at sikre sammenhæng i udviklingspolitikken.

3.1. Handel

Handelspolitikken er et vigtigt redskab, der kan bidrage til at nå millennium-udviklingsmål som f.eks. begrænsning af fattigdom og bæredygtig udvikling. I dette afsnit ses der især nærmere på tilsagn og indsatsen på det multilaterale, bilaterale og unilaterale plan. Området handelsrelateret bistand behandles mere indgående i meddelelsen vedrørende udviklingsfinansiering.

3.1.1. Doha-udviklingsdagsordenen

EU satser meget på at sikre et udviklingsvenligt og bæredygtigt resultat af Doha-udviklingsdagsordenen.

EU har været en vigtig fortaler for, at udvikling gøres til et centralt område i forbindelse med den igangværende runde af WTO-forhandlingerne. EU har ydet et betydeligt bidrag til at få Doha-udviklingsdagsordenen tilbage på ret kurs ved at give tilsagn om udfasning af eksportstøtten, hvis alle former for eksportstøtte afskaffes.

- Det endelige resultat af Doha-udviklingsdagsordenen skulle gerne være bedre adgang til markederne for landbrugs- og industriprodukter og tjenesteydelser og deraf følgende fordele for udviklingslandene samt skærpede effektive multilaterale regler.

- Nye tilsagn og regler vil kunne tilvejebringe den nødvendige fleksibilitet (særlig og differentieret behandling) for udviklingslandene, navnlig de mindst udviklede lande og små og sårbare økonomier.
- Hvad angår told på industrivarer, forpligter EU sig til fuldstændigt at fjerne alle tilbageværende eskalerende toldsatter, høje toldsatter og tariffoppe samt til sektorliberalisering fra alle WTO-medlemmers side, hvad angår produkter af betydning for udviklingslandene, som medfører, at tolden på tekstilvarer, beklædning og fodtøj i videst muligt omfang afskaffes.
- EU vil med henvisning til sit “alt undtagen våben”—initiativ fortsætte sin indsats for at overtale andre udviklede lande til at følge deres tilsagn op over for de mindst udviklede lande, som blev givet på den tredje konference vedrørende de mindst udviklede lande (Bruxelles 2001), om at indrømme told- og kontingentfri behandling af al eksport fra de mindst udviklede lande og om at tilskynde de lande, der befinder sig på et lidt højere udviklingsstrin, til at udvide markedsadgangen for andre udviklingslande multilateralt.
- Ifølge EU bør der i forhandlingerne også tages hensyn til de legitime bekymringer hos udviklingslandene vedrørende handelsjustering, herunder dem, der er forårsaget af den såkaldte præferenceerosion. EU vil med sin bæredygtighedsvurdering evaluere konsekvenserne af handelsliberaliseringen i de forskellige udviklingslande.
- EU vil arbejde for, at resultatet af forhandlingerne om tjenesteydelser (GATS) bliver, at der etableres reelle nye muligheder for markedsadgang i de forskellige sektorer og leveringsmåder, der har betydning for udviklingslandene, herunder GATS Mode 4 (der omhandler eksternt levering af tjenesteydelser gennem midlertidig bevægelighed for fysiske personer). Resultatet af forhandlingerne bør sikre, at der tages hensyn til udviklingslandenes ret til at beskytte offentlige tjenesteydelser, og at der opnås bedre adgang til teknologi og muligheder for investering i vigtige infrastrukturtjenesteydelser som f.eks. telekommunikation, transport, energi, vandforsyning og finansielle tjenestegrene.
- EU lægger stor vægt på at virkeliggøre Doha-erklæringen om TRIPS (handelsrelaterede intellektuelle rettigheder) og folkesundhed og den dertil hørende WTO-beslutning af 30. august 2003 og vil støtte udviklingslandene i deres gennemførelsesbestræbelser som led i den strategi, der skal lette adgangen til medicin til overkommelige priser.
- EU vil støtte indførelse af en ordning, der tvinger patentansøgere til at oplyse kilden til genetiske ressourcer og tilhørende traditionel viden.
- EU vil støtte yderligere skærpelse af WTO-reglerne, navnlig på områderne anti-dumping og fiskeristøtte, som er af særlig betydning for udviklingslandene.
- EU vil arbejde for, at der gennemføres told- og handelslettelser i udviklingslandene på baggrund af Doha-udviklingsdagsordenen. Enklere procedurer kan gøre det lettere for udviklingslandene at eksportere, lette transitten gennem indlandsstater og forbedre inddrivelsen af skatter og andre indtægter.
- EU er den vigtigste drivkraft i WTO-handels- og miljøforhandlingerne, som bl.a. skal omfatte liberalisering af handelen med miljøvarer og -tjenesteydelser og afklaring af handelsreglerne på miljøområdet.

3.1.2. Bilaterale og unilaterale forhandlinger

EU lægger stor vægt på at sikre et udviklingsfremmende og bæredygtigt resultat af partnerskabsaftalerne mellem EU og AVS-landene (samt af forhandlingerne med Mercosur og Centralamerika, Andesfællesskabet og landene i Middelhavsområdet).

EU vil forbedre sin generelle toldpræferenceordning yderligere for at sikre udviklingslandene øget eksport til EU.

EU vil også fremover arbejde for at integrere handel i udviklingsstrategierne og hjælpe udviklingslandene med at gennemføre nationale reformer, hvis de er nødvendige.

- EU vil arbejde for, at forhandlingerne om økonomiske partnerskabsaftaler med alle seks AVS-regioner afsluttes inden udgangen af 2007. Fremme af handel mellem udviklingslandene, styrkelse af regionale markeder og integration er de vigtigste mål i denne proces. Aspekter vedrørende bæredygtig udvikling vil i forbindelse med forhandlingerne blive gjort til genstand for bæredygtighedsvurderinger.
- Gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler vil blive understøttet gennem udviklingssamarbejde, navnlig ved styrkelse af udbudskapacitet og konkurrenceevne. EU vil i den forbindelse føre tilsyn med anvendelsen af bistand i tilknytning til de økonomiske partnerskabsaftaler. Partnerskabsaftalerne vil omfatte reformer på nøgleområder som f.eks. investering, told- og handelslettelser, beskatning, beskæftigelse, socialpolitik og miljøpolitik.
- EU betragter landbrug som et af nøgleområderne i forbindelse med forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler. AVS-landbrugsprodukternes adgang til EU-markedet vil indgå i forhandlingerne. EU har foreslået, at åbningen af AVS-markederne bliver asymmetrisk og gradvis. Der vil blive indrømmet tilstrækkeligt lange overgangsperioder, som kan strække sig ud over ti år, afhængigt af udviklingen i AVS-landenes behov. Hertil kommer, at fleksibiliteten vil blive sikret ved anvendelse af beskyttelses- og fødevarer sikkerhedsklausuler.
- EU er ved at afslutte sin gennemgang af toldpræferencerne, som indrømmes autonomt under den generelle toldpræferenceordning. Den nye toldpræferenceordning for perioden 2005-2008 tager sigte på de lande, der har de største behov, og den bliver enklere, mere gennemsigtig og stabil. Den vil desuden omfatte supplerende toldpræferencer til fremme af bæredygtig udvikling og god forvaltningspraksis. EU undersøger også mulighederne for at forenkle og lempe præferencehandelsordningernes oprindelsesregler, sådan at de svarer bedre til udviklingslandenes behov og begrænsninger.
- For at styrke udviklingslandenes evne til at udnytte forbedrede handelsmuligheder vil Unionen fortsat arbejde for, at handel integreres i dens udviklingsstrategier, og den vil bistå udviklingslandene med at gennemføre de nødvendige nationale og strukturelle reformer for at løse problemer med forsyningsbegrænsninger og tilpasningsomkostninger.

3.2. Miljø

Det anerkendes generelt, at man på verdensplan er langt fra at have nået millennium-udviklingsmål nr. 7, som omhandler miljømæssig bæredygtighed. Der skal tage mere hensyn til miljøet, hvis millennium-udviklingsmålene, herunder mål nr. 7, skal kunne nås.

3.2.1. Bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion

EU vil gå i spidsen for en global indsats for at ændre forbrugs- og produktionsmønstre, der ikke er bæredygtige.

EU bør i første række tage fat på problemerne i forbindelse med indvirkningen af medlemsstaternes egne produktions- og forbrugsmønstre på det globale miljø (EU's "fodafttryk"). Behovet for økonomisk vækst skal ikke opfyldes på bekostning af miljøet. EU råder allerede over en bred blanding af politikker og redskaber til fremme af bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, som vedrører både udbud og efterspørgsel.

- EU vil fastlægge tiårige programmer for bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion på verdensplan og i EU. Den kommende tematiske strategi om bæredygtig anvendelse af naturlige ressourcer vil også bidrage til, at dette mål nås.
- Indsatsen for at begrænse EU's globale "fodafttryk" skal videreføres og øges, navnlig i sektorer, der er præget af negative tendenser.

3.2.2. Multilaterale miljøaftaler

EU vil hjælpe udviklingslandene med at gennemføre de multilaterale miljøaftaler og arbejde for at sikre, at der tages behørigt hensyn til udviklingslandenes muligheder under forhandlinger om multilaterale miljøaftaler. EU vil fortsat fremme miljørelaterede initiativer og politikker til fordel for de fattige lande.

Udviklingslandene påtager sig inden for rammerne af de multilaterale miljøaftaler vigtige forpligtelser. EU bidrager med betydelige ressourcer for at bistå disse lande med opfyldelsen af deres forpligtelser og forstår behovet for, at de multilaterale miljøaftaler udvikler sig hen ad vejen, efterhånden som udviklingslandene høster nye erfaringer og bliver i stand til at opfylde deres forpligtelser.

- Udviklingslandene er særligt sårbare over for klimaforandringer. En global indsats for at begrænse klimaændringerne, hvilket er en prioritet for EU, er en direkte fordel for dem. Kyoto-protokollens mekanisme til fremme af bæredygtig udvikling burde også give udviklingslandene væsentlige fordele på grund af forøgelsen af ressourcerne til bæredygtig udvikling.
- EU ønsker at spille en central rolle i gennemførelsen af Konventionen om den Biologiske Mangfoldighed og virkeliggørelsen af målet vedrørende den biologiske mangfoldighed, som blev opstillet i forbindelse med Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling. EU bør fremme finansiering af foranstaltninger til bevarelse af den biologiske mangfoldighed og styrke foranstaltninger til integrering af biologisk mangfoldighed i udviklingsbistanden.
- På området kemisk sikkerhed vil EU fortsat gøre en indsats for at sikre, at udviklingslandene beskyttes mod farlige stoffer og farligt affald, og at der indføres forbud mod de farligste menneskeskabte stoffer, som er særligt skadelige i udviklingslandene.

3.2.3. EU-initiativer til fremme af bæredygtig udvikling

- I EU-handlingsplanen for Retshåndhævelse, God Forvaltningspraksis og Handel på Skovbrugsområdet indgår der en licensordning, der skal sikre, at al eksport af tømmer til Europa er lovlig, og der opfordres heri ligeledes til reformer i tømmerproducerende lande.
- EU's vandinitiativ og AVS-EU-vandfaciliteten (som finansieres under Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) med 500 mio. EUR) er vigtige bidrag til at nå millennium-udviklingsmålene og de mål for vand og spildevandsbehandling, der blev opstillet på Verdenstopmødet for Bæredygtig Udvikling inden for rammerne af en integreret tilgang til forvaltning af vandressourcerne. Målet med begge disse foranstaltninger er at øge EU-bistandens effektivitet og tilføre den finansiering, der er nødvendig for at nå de opstillede mål.
- EU's energiinitiativ og AVS-EU-energifaciliteten (som er foreslået finansieret af EUF med 250 mio. EUR) tager sigte på at lette adgangen til moderne energiforsyning og opfylde de forpligtelser, der blev indgået på Verdenstopmødet om Bæredygtig Udvikling, og som sammenknytter energi og virkeliggørelse af millennium-udviklingsmålene. EU støtter også Johannesburg-Koalitionen for Vedvarende Energi, en platform for politisk samarbejde om vedvarende energi.

3.3. Sikkerhed

3.3.1. Europæisk sikkerhedsstrategi

EU vil behandle sikkerhed og udvikling som gensidigt supplerende områder med det fælles mål at skabe et sikkert miljø og at bryde den onde cirkel med fattigdom, krig, miljøforringelse og utilstrækkelige økonomiske, sociale og politiske strukturer.

Med Den Europæiske Sikkerhedsstrategi, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2003, slås der til lyd for en integreret tilgang til konfliktforebyggelse og krisestyring og til imødegåelse af andre trusler mod sikkerheden. Ingen af de nye trusler er rent militære, og de skal hver især imødegås ved anvendelse af en blanding af civile og militære instrumenter.

- EU vil fremme sammenhængende og effektiv gennemførelse af EU's eksterne indsats på sikkerheds- og udviklingsområdet gennem anvendelse af en blanding af integrerede politikker og instrumenter.
- EU vil skabe balance mellem kortsigtede svar på kriser og mere langsigtede strategier uden en hierarkisk inddeling af politiske områder. Samtidigt med en styrkelse af den politiske dimension af EU's partnerskaber vil EU søge at undgå at øge de politiske krav/og eller en bortkanalisering af udviklingsressourcer fra det primære udviklingsmål, som er at komme fattigdommen til livs.
- EU ønsker at eksportere stabilitet og sikkerhed til andre lande, samtidigt med at de individuelle rettigheder og friheden sikres.

3.3.2. Forvaltningspraksis, landenes sårbarhed og konfliktforebyggelse

EU vil styrke sine politikker til støtte for god og effektiv forvaltningspraksis og forebyggelse af konflikt og landenes sårbarhed, herunder ved at skærpe reaktionerne over for vanskelige partnerlande/lande, der ikke opfylder deres forpligtelser.

Der har i de senere år været betydeligt flere lande, der kan klassificeres som vanskelige partnerlande, lande, der ikke opfylder deres forpligtelser, eller som er sårbare, og det udgør en meget stor udfordring for det internationale samfund. Millennium-udviklingsmålene vil ikke kunne nås uden fremskridt i disse lande, som tegner sig for næsten 30 % af de mennesker, der lever for under en dollar om dagen⁸.

- EU vil bidrage til forbedring af god forvaltningspraksis, bekæmpelse af korruption og af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og forebyggelse af landenes sårbarhed og konflikt. Unionen vil også søge at opnå større sammenhæng i forbindelse med formuleringen af sine politikker over for forhandlingsvenlige og ikke-forhandlingsvenlige skattely og finansparadiser⁹.
- EU vil styrke varslingssystemerne og den institutionelle kapacitet i partnerlande og regionale organisationer, således at de kan gøre en effektiv indsats for at gøre landene mindre sårbare og forebygge konflikt. EU vil desuden tilstræbe at opnå bedre analyser af staternes sårbarhed, fælles overvågning og evaluering af vanskelige partnerskaber/lande, der ikke opfylder deres forpligtelser.
- EU's holdning er, at dialog mellem kulturer og folkeslag er en central del af den globale strategi, der skal sikre fredelig sameksistens og dermed også udvikling. EU vil søge at udvikle eller styrke tværkulturel dialog i, mellem og med udviklingslandene inden for rammerne af de eksisterende partnerskaber.
- EU vil aktivt bidrage til at sikre, at kvinderne inddrages fuldt ud i konfliktløsning og i den fredsbevarende indsats.

3.3.3. Våbenhandel, ikke-spredning af våben og konventionel nedrustning

EU ønsker at styrke kontrollen med sin våbeneksport for at undgå, at våben fremstillet i EU anvendes mod civilbefolkninger eller forværrer eksisterende spændinger eller konflikter i udviklingslandene.

EU er fortsat en af verdens førende våbenproducenter og –eksportører. Dette rejser indlysende spørgsmål om politisk konsekvens, navnlig fordi hovedparten af disse våben på nuværende tidspunkt anvendes i udviklingslandene. EU bør derfor skærpe kontrollen med våbensalget.

- EU vil bidrage effektivt til ikke-spredning af våben og specielt fokusere på håndskydevåben og lette våben, personelminer og efterladt eksplosivt krigsmateriel. Disse våben kan forlænge humanitære kriser, true fredsprocesser, give næring til forbrydelser og terrorisme, være til skade for national og regional sikkerhed, underminere konfliktforebyggende programmer og have en negativ indflydelse på den sociale og økonomiske udvikling og bæredygtig udvikling.
- EU bør på den baggrund skærpe reglerne for og kontrol med våbeneksport, oversøisk licensproduktion af våben, mellemhandel med våben, våbentransit og -omladning. EU vil øge sin indsats som led i FN's handlingsplan for håndskydevåben og lette våben og bør

⁸ “Why we need to work more effectively in fragile states”, DFID, januar 2005.

⁹ Jf. meddelelsen om forebyggelse og bekæmpelse af erhvervsmæssig og finansiell uredelighed [KOM(2004) 611 endelig af 27.9.2004].

overveje at gøre en større indsats for gennemførelse af den europæiske adfærdskodeks for våbensalg og støtte forhandlinger om en international traktat for handel med våben.

- EU vil øge sin støtte til nedrustningen inden for konventionelle våben gennem en lang række foranstaltninger (lokal opbygning af kapacitet, indsamling og destruktion af våben, grænsekontrol og grænseoverskridende samarbejdsprogrammer m.m.), som både bør være målrettede og integrerede i konfliktforebyggelse, krisestyring, genopbygning efter konflikter og langsigtet stabilisering og udvikling.

3.4. Landbrug

Landbruget er en nøglesektor for økonomisk vækst og for fødevarer sikkerhed i mange udviklingslande. EU støtter udvikling af landbrug og landdistrikter i udviklingslande, herunder via gennemførelse af EU's Handlingsplan for Landbrugsråvarer. Kommissionen mener også, at internationale politikker og EU-politikker og -regler som f.eks. den fælles landbrugspolitik, fødevarehjælp og sanitære og plantesundhedsmæssige normer bør spille en positiv rolle ved at bidrage til at skabe understøttende internationale rammer for landbrug og landdistrikter i udviklingslandene. Øget sammenhæng i udviklingspolitikken har også mere vidtrækkende dimensioner, når det drejer sig om spørgsmål som f.eks. fødevarer sikkerhed, udvikling af landdistrikter, anvendelse af jord, adgang til jord eller bæredygtig anvendelse af naturlige ressourcer. Disse spørgsmål skal behandles på en sammenhængende og global måde.

EU vil fortsætte sin indsats for at mindske handelsforvridning affødt af EU's støtteforanstaltninger for landbrugssektoren og for at lette udviklingslandenes udvikling af landbrugssektoren.

3.4.1. Den fælles landbrugspolitik

Reformerne af den fælles landbrugspolitik, som blev besluttet i 2003 og 2004, udgør et meget vigtigt bidrag til begrænsning af den handelsforvridende effekt af EU-støtten til landbrug og til at skabe positive sociale og miljømæssige rammer. For at fastholde fremskridtet i den retning og på baggrund af bekymringerne med hensyn til udviklingen gennemføres der flere foranstaltninger:

- EU vil afslutte reformen af den fælles landbrugspolitik, bl.a. i sukkersektoren, for at der i EU kan sikres en sektortværgående gennemførelse af reformen og for i højere grad at bringe den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med Doha-udviklingsdagsordenen. EU vil gennemføre en handlingsplan med ledsageforanstaltninger for de AVS-lande, der er omhandlet af sukkerprotokollen, og som har til formål at hjælpe disse lande med at tilpasse sig til reformen af EU's sukkerordning.
- I overensstemmelse med Johannesburg-handlingsplanen tilpasses den fælles landbrugspolitik i stigende grad til målene for bæredygtighed. Målene for den fælles landbrugspolitik omfatter fremme af landbrugets multifunktionelle rolle i samfundet. Landbruget bidrager således til fremstilling af sikker og sund mad, til bæredygtig udvikling af landdistrikter og beskyttelse og forbedring af landbrugsmiljøet og den biologiske mangfoldighed.
- Alle foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik evalueres jævnligt efter en rullende plan, og der gennemføres grundige konsekvensanalyser af forslag til reformer af denne politik. Kommissionen ønsker også at indføre et system til overvågning af den politiske

reform i bomuldssektoren med henblik på at analysere dens indvirkning på produktion og handel i en rapport i 2009.

- I overensstemmelse med forpligtelsen i Doha-udviklingsdagsordenen vedrørende parallel fjernelse af alle former for eksportstøtte påtænker EU at afskaffe eksportrestitutionerne for landbrugsprodukter og fødevarer.

3.4.2. *Fødevarerhjælp*

Ifølge EU bør fødevarerhjælp ikke anvendes som et redskab til at komme af med overskydende landbrugsproduktion til skade for lokale produktioner og normale handelstransaktioner. Dette afspejles fuldt ud i EU's politik for fødevarerhjælp, som tager sigte på at understøtte landbrugets udvikling i udviklingslandene gennem fremme af regional handel og ved løsning af fødevarerkriser uden negative konsekvenser for markederne.

- For at nå udviklingsmålene og for at gøre udviklingspolitikken mere effektiv går EU ind for, at der fastlægges WTO—regler for fødevarerhjælp. Det er lykkedes Unionen at få indføjet regler for fødevarerhjælp som et diskussionsemne i forbindelse med Doha-udviklingsdagsordenen (eksportkonkurrence).
- Det er også lykkedes for EU at få indledt genforhandling af Konventionen om Fødevarerhjælp med henblik på fastlæggelse af klare og sammenhængende tilsagn fra medlemmernes side. EU vil tage alle nødvendige skridt for at sikre, at den nye aftale indeholder en adfærdskodeks for fødevarerhjælp, som kan medvirke til, at udviklingsmålene nås.

3.4.3. *Sanitære og plantesundhedsmæssige foranstaltninger*

EU vil bistå udviklingslandene aktivt med at leve op til normerne på sundheds- og plantesundhedsområdet, således at de kan øge deres eksport af landbrugs- og fiskeriprodukter (herunder forarbejdede produkter).

- Kommissionen vil overveje en systematisk evaluering af sundheds- og plantesundhedsforanstaltningernes indvirkning på udviklingslandene og mulig bistand. En sådan evaluering vil kunne anvendes til fastlæggelse af velegnede foranstaltninger eller aktioner for udviklingslandene.
- På grund af fødevarernes og fodervarenes letfordærlighed og hensynet til de korte forsyningsfrister, bør der fastlægges foranstaltninger til hurtig intervention over for problemer på sundheds- og plantesundhedsområdet, og der bør til formålet findes passende ressourcer.

3.5. **Fiskeri**

EU vil fortsat tage særligt hensyn til udviklingsmålene i de lande, som EU indgår bilaterale fiskeriaftaler med. EU vil i forbindelse med sin nye politik for fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande, som har været ført siden 2003, fortsætte med at tilskynde til indgåelse af fiskeriaftaler for at bidrage til rationel og bæredygtig udnyttelse af kyststaternes overskydende havressourcer til gensidig fordel for begge parter.

EU har siden 2003 ført en ny politik for partnerskabsaftaler med tredjelande. EU vil på den baggrund iværksætte følgende aktioner:

- I overensstemmelse med 2002-reformen af Den Fælles Fiskeripolitik vil EU gradvist gå over til Partnerskabsaftaler om Fiskeri¹⁰ i stedet for de tidligere aftaler om adgang til fiskeri. Alle aftaler om adgang til fiskeri, som indebærer, at EU betaler et finansielt bidrag til et tredjeland, vil senest i 2008 blive erstattet af partnerskabsaftaler.
- Der vil fortsat blive indgået Partnerskabsaftaler om Fiskeri for effektivt at fremme bæredygtig udvikling af fiskeriressourcerne i partnerlandene. I disse partnerskabsaftaler vil EU og det pågældende tredjeland søge at sikre, at dette land gør en ambitiøs indsats for at fremme rationel og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne og for at forbedre den nationale fiskeripolitik. EU vil styrke forbindelsen mellem udviklingspolitikken og fiskeripartnerskabsaftalerne for at forbedre forvaltningen af fiskeriressourcerne i tredjelandenes farvande og for at sikre gennemførelse af en politik for bæredygtigt fiskeri.
- EU vil senest i 2006 iværksætte en handlingsplan til forbedring af kvaliteten og tilgængeligheden af videnskabelig rådgivning om fiskebestandene i tredjelandenes farvande. Bedre information om bestandene vil blive anvendt som grundlag for de fremtidige forhandlinger om fiskeripartnerskabsaftaler.
- Hvis ministerrådet beslutter det, kan den nuværende bilaterale tilgang i forbindelse med fiskeripartnerskabsaftalerne eventuelt suppleres med en regional tilgang.
- EU vil i WTO-sammenhæng forsøge at nå frem til en retfærdig aftale om en ordning vedrørende multilateral fiskeristøtte.

3.6. Den sociale dimension af globaliseringen, fremme af beskæftigelse og anstændigt arbejde

EU vil bidrage til at styrke den sociale dimension i forbindelse med globaliseringen for at opnå flest mulige fordele for både mænd og kvinder. EU's globale mål er at fremme beskæftigelse, ligeligt fordelt økonomisk vækst og anstændigt arbejde for alle.

I rapporten fra Verdenskommissionen for den Sociale Dimension af Globaliseringen efterlystes en fair globalisering, som indebar fordele for alle¹¹. Kommissionen vedtog en meddelelse om dette spørgsmål¹² i maj 2004. EU er parat til at tage alle sine politikker og redskaber i brug, herunder vedrørende handel, udvikling og tredjelande, for at kunne tage globaliseringsudfordringen op bedst muligt.

- EU vil øge sin indsats for at sikre politisk sammenhæng mellem de internationale institutioner og dialogen og samarbejdet mellem WTO, Bretton Woods-institutionerne og ILO.

¹⁰ I overensstemmelse med Rådets konklusioner fra juli 2004.

¹¹ Rapport fra Verdenskommissionen for den Sociale Dimension af Globaliseringen, februar 2004.

¹² Meddelelse om den sociale dimension af globaliseringen, KOM(2004) 383, maj 2004. Verdenskommissionens rapport og meddelelsen blev både modtaget positivt af Det Europæiske Råd i december 2004 og i konklusionerne fra rådsmødet for ministrene med ansvar for beskæftigelse og sociale anliggender i marts 2005.

- EU vil støtte en proaktiv tilgang til afhjælpning af de sociale konsekvenser af tilpasninger og omstrukturering som følge af globaliseringen, herunder gennem samarbejde med ILO om indvirkningen af handelspolitik på beskæftigelse og sociale spørgsmål.
- EU støtter inddragelse af spørgsmål vedrørende beskæftigelse og anstændigt arbejde¹³, navnlig for unge, i den kommende revision af millennium-udviklingsmålene og millennium-erklæringen. EU vil til dette formål navnlig samarbejde med FN, ILO og andre internationale organisationer.
- EU vil støtte initiativer, der tager sigte på at fremme produktiv beskæftigelse, investering i menneskelige ressourcer, omfordelingsmekanismer, social tryghed, kønsligestilling, dialog på arbejdsmarkedet og effektiv respekt for rettigheder på arbejdspladsen. Dette kan også omfatte uddannelse og frivillige initiativer for unge med henblik på at give dem mulighed for at opnå større autonomi, høste nye erfaringer og derigennem kvalificere sig til arbejde.
- EU vil tilskynde til god forvaltningspraksis på det finansielle område og skatteområdet og inden for retsvæsenet.
- EU vil øge sin støtte til Fair Trade som et redskab til fremme af bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom.
- EU vil fortsat fremme anvendelsen af den europæiske strategi for virksomhedernes sociale ansvar¹⁴ som et relevant bidrag fra erhvervslivet til bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom. Der vil blive gjort en særlig indsats for at opnå en bedre definering af virksomhedernes sociale ansvar og udviklingsaspektet, hvad angår a) gennemførelse af vigtige internationale aftaler på miljøområdet og det sociale område, b) forsyningskæden i udviklingslandene og c) deltagelse af interesserede parter uden for EU.
- Hvad angår et større socialt ansvar hos virksomhederne, bør Kommissionen og medlemsstaterne overveje at gøre adgangen til offentlige indkøb betinget af, at OECD-retningslinjerne for multinationale virksomheder godkendes og følges.

3.7. Migration

EU vil fremme synergi mellem migration og udvikling, således at migration bliver en positiv udviklingsfaktor.

EU vil fortsat anvende en positiv tilgang til forholdet mellem migration og udvikling, som bygger på de principper, der er fastsat i meddelelsen om migration og udvikling fra december 2002¹⁵. Yderligere forslag på dette område vil indgå i en meddelelse, der fremlægges senere i år. De vil være baseret på bedste praksis og kommer navnlig til at vedrøre følgende områder:

¹³ Begrebet anstændigt arbejde omfatter fremme af (produktiv) beskæftigelse, social beskyttelse, rettigheder på arbejdspladsen (grundlæggende arbejdstagerrettigheder) og styrkelse af arbejdsmarkedsdialogen gennem støtte til kapacitetsstyrkende initiativer for arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.

¹⁴ KOM(2002) 347.

¹⁵ KOM(2002) 703.

- EU vil fremme kontrolleret international arbejdskraftmigration gennem fastlæggelse af en EU-politik for økonomisk migration¹⁶.
- EU vil i samarbejde med berørte internationale organisationer og organer søge at fremme etablering af billige og sikre kanaler til migranternes pengeoverførsler og vil undersøge, hvordan der kan skabes muligheder for, at disse private pengeoverførsler kan fungere som katalysator for udviklingsorienterede investeringer.
- EU vil i samarbejde med berørte internationale organisationer og organer også se nærmere på, hvordan hjerneflugten kan vendes til hjernetilgang¹⁷. Som led i denne indsats vil EU tilskynde medlemsstaterne og interesserede parter til at afstå fra aktiv rekruttering i sektorer, som er meget vigtige for de pågældende samfund og for videre udvikling af tredjelande, herunder sundhedssektoren og forskningssektoren i underservicerede regioner i de udviklingslande, der lider under væsentlige mangler.
- EU vil undersøge mulighederne for at understøtte og styrke den indsats, der gøres af tværnationale samfund for at fremme den samfundsøkonomiske udvikling i deres oprindelseslande, også ved at fremme "cirkulær migration" (f.eks. ved en passende visumpolitik).
- EU vil undersøge, hvordan det kan lade sig gøre at øge udviklingseffekten af migration mellem udviklingslandene, herunder gennem EU's udviklingsbistand.

3.8. Forskning og innovation

EU vil fremme integration af udviklingsmål på passende områder i sine politikker for forskning, teknologisk udvikling og innovation og fortsat bistå udviklingslandene med at forbedre mulighederne på disse områder nationalt.

Innovation er en væsentlig forudsætning for, at velfærden kan øges. Forbedring af de økonomiske, sociale og miljømæssige vilkår i udviklingslandene er en proces, der kræver viden, og som fremmes gennem forskning. EU støtter forskning i udviklingslandene gennem sit rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling. I det følgende angives, hvilken indsats EU vil gøre på området.

- EU vil samarbejde med udviklingslandene for at få dem til a) fremme videnskab og teknologi og opprioritere de små og mellemstore virksomheders rolle i denne indsats, b) forbedre deres forskning og deres infrastrukturer for teknologiske og højere uddannelser, c) styrke deres menneskelige VITEK-ressourcer gennem forskellige internationale mobilitetsordninger, samtidigt med at de undgår hjerneflugt, og d) til at øremærke ressourcer til højere uddannelse for unge, navnlig piger.
- EU vil gå videre med opbygningen af Det Europæiske Forskningsrum og øge dets internationale dimension med henblik på at efterleve udviklingsprioriteterne. EU vil fortsat støtte forskningssamarbejde om prioriterede problemer i udviklingslandene. De mange projekter, der vedrører millennium-udviklingsmålene, og som er finansieret af EU-

¹⁶ Grønbog om en EU-metode til at styre økonomisk migration KOM(2004) 811.

¹⁷ Eksempler herpå er EU's rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, som tilbyder forskellige internationale mobilitetsordninger, der tager hensyn til denne udfordring.

medlemsstaterne og EU's rammeprogram for forskning, samt andre hertil relaterede forskningstiltag (f.eks. forskningskomponenten i EU's vandinitiativ) tager sigte på styrket koordinering, etablering af nye partnerskaber og forøgelse af effekten af igangværende og fremtidige vidensintensive foranstaltninger samtidigt med, at det videnskabelige grundlag for at tage nye udfordringer op forbedres.

- EU vil, hvor det er hensigtsmæssigt, integrere udviklingsforanstaltninger i de forskellige teknologiplatforme og partnerskaber (skovbrug, bioteknologi, vandforsyning og –rensning, medicinsk forskning m.m.) med henblik på at øge de gensidige fordele for Europa og udviklingslandene, således som man begyndte at gøre med partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslandene vedrørende kliniske forsøg (EDCTP) og teknologiplatformen for global dyresundhed.
- EU vil støtte initiativer til forbedring af adgang til og anvendelse af jordobservationsdata for at forbedre planlægning og informere med henblik på fastlæggelse af udviklingspolitikker i udviklingslandene. Inddragelsen af de afrikanske stater i GEOSS vil i den forbindelse være til umiddelbar nytte ved fastlæggelsen af deres udviklingspolitikker.
- EU vil støtte opbygning af kapaciteter på lokalt og regionalt plan gennem integrerede forsknings-, demonstrations- og uddannelsesaktiviteter, der inddrager de berørte parter fra både udviklingslande og industrilande, navnlig i forbindelse med samarbejdet mellem FN's HABITAT-program og Europa-Kommissionen.

3.9. Informationssamfundet

EU vil mindske it-kløften ved at udnytte potentialet i informations- og kommunikationsteknologien (IKT) som udviklingsredskab og en væsentlig ressource i bestræbelserne for at nå millennium-udviklingsmålene.

Informations- og kommunikationsteknologien er vidt udbredt i alle samfundsøkonomiske sektorer. Denne teknologi bidrager til en mere effektiv offentlig service. Den fremmer økonomisk vækst og god forvaltningspraksis og spiller en vigtig rolle i forbindelse med virkeliggørelse af mål af offentlig interesse som f.eks. kulturel forskellighed. EU vil i forbindelse med sin politik på IKT-området iværksætte de foranstaltninger, der beskrives i det følgende.

- EU vil yde teknisk bistand på lovgivningsområdet ved at fremme kapacitetsopbygning, støtte regional lovgivningsharmonisering, etablere en dialog om e-strategier og udveksling af bedste praksis og benchmarking, herunder gennem etablering af netværk for de berørte parter.
- For at forbedre den universelle IKT-adgang effektivt, navnlig i Afrika syd for Sahara, vil EU overveje at støtte nationale strategier, hvorved der ydes offentlig støtte til investeringer i den private sektor. EU vil i forbindelse med disse strategier også fremme anvendelse af IKT-applikationer som f.eks. e-integration, e-forvaltning, e-læring, e-sundhed og e-handel.
- Det er blevet muligt for udviklingslandene at deltage i EU's rammeprogram for forskning og udvikling, og det samme gælder projekter vedrørende informationssamfundet. Det gør det muligt at afprøve nyskabende pilotprojekter og opskalere de mest succesfulde lokale initiativer og lette udvidelsen af uddannelses- og forskningsnetværk.

3.10. Transport

EU vil søge at opfylde de særlige behov hos udviklingslandene, både indlandsstater og kyststater, ved at fremme intermodal transport og etablering af transportnetværksforbindelser samt ved at tage sikkerhedsproblemer op.

EU vil øge sin støtte til bæredygtige multimodale transportsystemer, der understøtter regionale integrationsstrategier og regional handel, som bygger på principperne i den europæiske transportpolitik frem til 2010 og Almaty-handlingsprogrammet fra august 2003. EU vil gennem sin transportpolitik bistå udviklingslandene på følgende måder:

- EU vil fortsat arbejde og bruge sin indflydelse i internationale organisationer (som f.eks. Den Internationale Søfartsorganisation og Organisationen for International Civil Luftfart) med henblik på at sikre effektive serviceydelser inden for lufttransport og søtransport, der er sikre og miljøvenlige, og som understøtter bæredygtig udvikling og regional handel.
- EU vil fastholde sin støtte til Den Internationale Arbejdsorganisations indsats for at sikre rimelige ansættelsesvilkår for søfolk, herunder i den konsoliderede overenskomst om arbejdskraft til søs (Convention on the Maritime Labour Standards), som efter planen vedtages i starten af 2006.
- EU vil øge sin støtte til internationale, regionale og subregionale organisationers indsats for at lette transitttransport.
- EU vil fortsat støtte forbedring af sikkerheden i den internationale logistikkæde og af transportsikkerheden ved på bilateralt og regionalt niveau at fremme tilpasning af udviklingslandenes lovgivning til den internationale sikkerhedslovgivning på søfarts- og luftfartsområdet.
- EU vil undersøge mulighederne for, at udviklingslandene også kan få fordel af det europæiske satellitnavigationssystem Galileo.

3.11. Energi

EU lægger stor vægt på at bidrage til opfyldelse af udviklingslandenes særlige behov ved at forbedre adgangen til bæredygtige energikilder og ved at støtte sammenkobling af energiinfrastrukturer og -netværk.

Bæredygtig, god og ikke for dyr adgang til energikilder har stor betydning. Det gælder både for de lande, der på nuværende tidspunkt ikke har adgang til energitjenesteydelser, og med hensyn til fremtidige produktivitetsforøgelser og økonomisk udvikling, der bliver nødvendige som følge af forventet befolkningstilvækst og urbanisering i udviklingslandene. Følgende tilsagn bør indgå i EU's energipolitik:

- EU vil fremme institutionel støtte, teknisk bistand og arbejde i netværk for at sætte modtagerlandene i stand til at virkeliggøre deres energivalg, f.eks. gennem ”tvillingeforanstaltninger”, som vil kunne styrke disse landes administrative og lovgivningsmæssige kapacitet eller/og *ad hoc*-mekanismer til ydelse af teknisk bistand.

- EU vil hjælpe med at fastlægge passende lovgivning og nyskabende finansielle mekanismer for at fremme investeringer i ren teknologi inden for rammerne af partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor.
- EU vil tilskynde til regionalt samarbejde med henblik på sammenkobling af energiiinfrastrukturer.
- EU vil slå til lyd for, at energi generelt integreres i udviklingsstrategierne, herunder i strategidokumenterne for fattigdomslempelse (PRSP). Programmer og projekter i energisektoren bør systematisk omfatte mål vedrørende energieffektivitet.

4. GENNEMFØRELSE OG OVERVÅGNING

Hvad angår virkeliggørelse af millennium-udviklingsmålene opfordrede Det Europæiske Råd i december 2004 til yderligere styrkelse af sammenhængen i udviklingspolitikken ”*ved øget og mere systematisk brug af de eksisterende mekanismer for høring og konsekvensvurdering samt procedurer for gennemgang af alle relevante politikker med hensyn til deres virkning for udviklingslandene*”¹⁸.

Som opfølgning af denne erklæring vil EU blandt andet se nærmere på Europa-Kommissionens eksisterende evaluerings- og screeningmekanismer og overveje også at tage denne fremgangsmåde i brug i Rådet og Europa-Parlamentet i et tilpasset format.

Ligeledes i et forsøg på at styrke sammenhængen i udviklingspolitikken vil Kommissionen overveje, hvordan den kan forbedre de eksisterende redskaber, herunder dens konsekvensanalyseværktøj. Kommissionen vil sikre, at dens evalueringsmetoder tager kønshensyn og således gør det muligt at vurdere politikernes konsekvenser for både mænd og kvinder.

Den udfordring, der ligger i at forbedre konsekvensscreeningen, er både politisk og teknisk. På området for udviklingssamarbejde findes der flere forskellige konsultationsmuligheder til fremme af udvekslingen af oplysninger og konsekvensanalyser og til styrkelse af samarbejdet med det formål at øge sammenhængen i udviklingspolitikken¹⁹. EU vil overveje at udbygge og viderebringe disse erfaringer, således at indsatsen for at skabe sammenhæng i udviklingspolitikken ikke kun bliver et anliggende for dem, der fastlægger denne politik, men også for dem, der fastlægger politikker på andre områder end udvikling.

Som en praktisk forholdsregel foreslår Kommissionen, at **overvåge** de fremskridt, der gøres for at efterleve tilsagnene om sammenhæng inden for rammerne af millennium-udviklingsmålene.

EU-rapport om sammenhæng i udviklingspolitikken

For at styrke sammenhængen i EU-politikkerne yderligere og nå millennium-udviklingsmålene vil Kommissionen udarbejde en midtvejsrapport, som omfatter perioden fra

¹⁸ Det Europæiske Råds konklusioner, december 2004.

¹⁹ Eksempler herpå er det uformelle EU-netværk til fremme af sammenhæng i udviklingspolitikken og andre specifikke samarbejdsforanstaltninger som f.eks. landbrugs-, handels- og udviklingsnetværket og det tværsektorielle samarbejde om EU's handlingsplan om landbrugsråvarer.

nu og frem til den næste internationale revision af millennium-udviklingsmålene, hvori efterlevelsen af de tilsagn om politisk sammenhæng, der er beskrevet i denne meddelelse, vil blive evalueret.

Bilag 1 – Akronymer anvendt i den engelske originaltekst men ikke i den danske oversættelse.

ACP	African, Caribbean and Pacific
CAP	Common Agricultural Policy
CBD	Convention of Biological Diversity
CFP	Common Fisheries Policy
DDA	Doha Development Agenda
EC	European Community
EDF	European Development Fund
EPAs	Economic Partnership Agreements
FLEGT	Forest Law Enforcement, Governance and Trade
FPA	Fisheries Partnership Agreements
GAERC	General Affairs & External Relations Council
GATS	General Agreement on Tariffs, Trade and Services
GSP	Generalised System of Preferences
ICTs	Information and Communication Technologies
ILO	International Labour Organization
LDCs	Least Developed Countries
MDGs	Millennium Development Goals
MEAs	Multilateral Environmental Agreements
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
PCD	Policy coherence for development
SALW	Small Arms and Light Weapons
SDT	Special and Differential Treatment
SPS	Sanitary and Phyto-sanitary
TRA	Trade Related Assistance
TRIPS	Trade-Related Aspects of International Property Rights
WSSD	World Summit on Sustainable Development